

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 8Co/59/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1115218470
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Holická
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2024:1115218470.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Holickej a členov senátu JUDr. Jany Vlčkovej a JUDr. Ondreja Krajča v právnej veci žalobcu: D. S., D.. XX.XX.XXXX, N. U. XXXX/.X, N., zastúpeného JUDr. Marekom Horníkom, advokátom, so sídlom Jesenského 2, Bratislava, proti žalovanému: Kachliarstvo a krby s. r. o., so sídlom Mickiewiczova 4, Bratislava, IČO: 36 018 881, zastúpenému JUDr. Ivetou Mikulovou, advokátkou, so sídlom Makovického 3, Žilina, o zaplatenie 49 400 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I zo dňa 22.10.2021 sp. zn. 14C170/2015 - 835, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.

Žalobca má nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 49 400 eur s 5,05% ročne od 16.10.2015 do zaplatenia, titulom náhrady škody spôsobenej žalobcovi na jeho nehnuteľnosti nachádzajúcej sa v W. v Maďarsku požiarom záhradného krbu, vzniknutým v dôsledku jeho vadného zhotovenia žalovaným. Rozhodol, že žalobca má nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100%. Uviedol, že rozhodným právom na konanie vo veci je slovenské právo s poukazom na čl. 6 ods. 1 nariadenia Rím I. Žalobca vystupuje ako spotrebiteľ, pričom obvyklým pobytom žalobcu je Slovenská republika a žalovaný vykonáva svoju podnikateľskú činnosť prevažne v Slovenskej republike, v ktorej má sídlo a v ktorej má vydané aj povolenie na vykonanie predmetnej podnikateľskej činnosti. Zhotovenie záhradného krbu podľa zmluvy o dielo, spadá do podnikateľskej činnosti žalovaného, preto je rozhodným právom zmluvy o dielo podľa čl. 6 ods. 1 nariadenia Rím I, slovenské právo. Navyše podľa čl. 12 ods. 1 nariadenia Rím I sa slovenské právo vzťahuje aj na dôsledky porušenia záväzkov, t. j. nárok žalobcu na náhradu škody. Skutkový stav zistený vykonaným dokazovaním posúdil podľa § 193 C.s.p., § 52 ods. 1, § 631 ods. 1, § 415, 420 ods. 1, 2, 3, § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka a dospel k záveru, že žaloba žalobcu je dôvodná. Uviedol, že v konaní bolo nesporné, že dňa 12.12.2014 došlo k požiaru na nehnuteľnosti žalobcu; spornou okolnosťou bolo, či požiar na nehnuteľnosti žalobcu bol z dôvodu vykonaného vadného diela a to záhradného krbu postaveného žalovaným. V konaní bolo preukázané a nesporné, že záhradný krb po dohode so žalobcom postavil žalovaný resp. pracovníci žalovaného podľa dohodnutých zmluvných podmienok; žalovaný nebol na mieste, kde sa krb postavil a bolo to v súlade s dohodnutými podmienkami zmluvy (čl. III písm. f). Taktiež bolo nesporné, že rozsah vyhotoveného diela (podstava, spaľovacia komora a komín) vyhotovil žalovaný a zodpovedá za vady diela aj škodu, ktorá žalobcovi vznikla. Požiar vznikol u žalobcu na jeho nehnuteľnosti a kde bol postavený záhradný krb a takmer ju celú zničil; bolo preukázané, že požiar sa rozšíril na chatu a vznikol od spaľovacej komory. Spornou okolnosťou bola príčina požiaru a kto ho spôsobil. Z predložených dôkazov vyplýva, že požiar a príčinu požiaru riešilo v W. Riaditeľstvo

pre ochranu proti katastrofám Gyor - Moson - Sopronskej župy; na základe šetrenia ako aj vykonanej obhliadky vydalo riaditeľstvo súhrnnú správu zo dňa 12.12.2015, v ktorej je okrem iného uvedené, že zhotoviteľ medzi spaľovacím a vykurovacím zariadením a konštrukciou steny s horľavým stavebným materiálom nepoužil takú izoláciu, ktorá by pri prevádzkovaní s maximálnym výkonom bola zabránila možnosti požiaru. Zo správy vyplýva, že požiar vznikol v spaľovacom priestore krbu a odtiaľ sa šíril ďalej. Vyšetrovateľ požiaru zároveň aj vylúčil vznik a šírenie požiaru od komína krbu, alebo iného telesa v chate žalobcu. Mosonmagyaróvárský okresný súd rozsudkom sp. zn.: B288/2016/5 zo dňa 07.11.2016 uznal pracovníkov žalovaného, ktorí vyhotovovali dielo, vinnými z prečinu ohrozovania na tom skutkovom základe, že vybudovali záhradný krb bezprostredne k stene z ľahkej a horiacej konštrukcie, nedodrжали bezpečnú vzdialenosť od konštrukcie steny ani pri stavbe nepoužili vhodnú termoizoláciu, čo zapríčinilo vznik požiaru. V rozsudku súd ďalej konštatoval, že porušenie odborných predpisov bolo v priamej príčinnej súvislosti s následkom vzniknutého požiaru. Pri posudzovaní príčin požiaru súd vychádzal aj zo znaleckého posudku D. Y., čo vyplýva z jeho odôvodnenia na strane 6 druhý ods. s tým, že požiar sa vytvoril na zadnej strane krbu v horľavej stene v časti čiary spaľovacieho priestoru a strešnej konštrukcie. Konštatoval, že rozsudok je právoplatný a vykonateľný aj v Slovenskej republike v zmysle § 7 b zákona č. 300/2005 z z, nakoľko ide o súd členského štátu EÚ a čin, ktorý bol spáchaný je trestný aj na území SR. V tomto smere poukázal na § 193 C.s.p. v rámci, ktorého je viazaný aj inými rozhodnutiami v zmysle § 193 C.s.p., pričom Ústavný súd Slovenskej republiky vo svojom náleze sp. zn. I. ÚS 269/2011 prijal ústavne konformný výklad citovaného ustanovenia § 193 C.s.p., podľa ktorého „ústavne súladný výklad uvedeného ustanovenia vyžaduje, aby súdy ...boli viazané odsudzujúcim rozsudkom ...vo vzťahu ku všetkým skutočnostiam, ktoré boli podmienkou odsúdenia odsúdeného a okresným súdom boli zistené, to platí aj o zistení vzniku škody a poškodeného sťažovateľa v dôsledku protiprávneho konania odsúdeného.“ V tomto prípade sa tak jeho viazanosť týka aj skutkových zistení zakladajúcich samotné všeobecné ohrozenie, t. j. príčin požiaru. Zo samotných skutkových okolností rozsudku vyplýva, že zo strany žalovaného došlo k porušeniu právnych povinností zhotovením vadného diela a to záhradného krbu, ktoré boli v príčinnej súvislosti so vzniknutou škodou. Tieto skutočnosti preukazuje aj znalecký posudok L. G. O., keď podľa bodu 2. znaleckého posudku požiar bol spôsobený tepelnou degradáciou a následným vznietením sa horľavého materiálu, ktorý bol použitý na výstavbu steny, ktorá sa nachádzala za zadnou časťou krbu. V čase vzniku požiaru spaľovaním dreva v ohnisku krbu došlo k prehriatiu spodných šamotových tehál umiestnených v zadnej časti krbu, pričom šamotové tehly sa dotýkali steny za krbom, kde sa nachádzala cementotriesková doska zn. CETRIS. Sálavou teplotou zo šamotových tehál došlo k tepelnej degradácii horľavého materiálu použitého na výstavbu zadnej steny za krbom a k jeho následnému vznieteniu a rozšíreniu sa požiaru na výstavbu zadnej steny za krbom a k jeho následnému vznieteniu na celú stenu, podkrovnú časť a na dom. Znalec v posudku medzi iné zistenia znalca uviedol v bode 3, že krb vykazoval znaky konštrukčnej stránky a tiež nedostatky bezpečnostných predpisov, čo v konečnom dôsledku znamenalo, že od krbu došlo k vznieteniu horľavého materiálu nachádzajúceho sa v umiestnenej stene za krbom. Dospel k záveru, že došlo k porušeniu povinnosti žalovaného, ktorá spočívala v dodaní vadného diela. Pokiaľ ide o dôkaz predložený žalovaným a to znalecký posudok č. 4/2018 vypracovaný znalcom R. H.P., znalkyňou z odboru energetika a odvetvie, nestotožnil sa so záverom znalkyne z dôvodu, že vychádzal z iných podkladov pri posudzovaní príčin požiaru. Požiar, ktorý spôsobil škodu na nehnuteľnosti, vznikol v zmysle znaleckého posudku č. 1/2015 v miestach umiestnenia šamotových tehál, ktoré sa dotýkali steny za záhradným krbom. Predmetné šamotové tehly boli umiestnené v spodných častiach diela a to v oblasti ohniska a nie v oblasti komína záhradného krbu. Preto uviedol, že skontrolovanie komína záhradného krbu kominárom a vydanie revíznej správy týkajúcej sa komína, nemá vplyv na vznik škody na nehnuteľnosti žalobcu. Vykonaným dokazovaním mal za preukázané, že porušenie odborných predpisov bolo v priamej príčinnej súvislosti a následkom vzniknutého požiaru; príčinná súvislosť medzi protiprávnym konaním žalovaného a vzniknutou škodou je priama a bezprostredná. Žalobca výšku škody v sume 49 900 eur preukázal znaleckým posudkom č.90/2015 vypracovaným znalcom Ústav stavebnej ekonomiky s.r.o. zo dňa 02.06.2015, ktorý stanovil výšku škody chaty žalobcu pri požari v W. na sumu 49 400 eur. Nestotožnil sa s námietkami žalovaného pokiaľ ide o namietanú samotnú výšku škody a považoval ich za právne irelevantné. Uviedol, že nevykonaním ďalšie dokazovanie napr. ďalším znaleckým posudkom, pretože by to neprispelo k objasneniu veci z dôvodu, že posudok by musel vychádzať len z fotografií, ktoré nemusia poskytovať komplexný obraz o príčinách vzniku požiaru rodinného domu. Priznal žalobcovi aj úroky z omeškania uplatnené podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s vl. nar. č. 87/1995 Z. z. a to od omeškania žalovaného dňom 16.10.2015, t. j. nasledujúci deň po tom, čo žalovanému bola doručená žaloba. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 C.s.p.

2. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie v zákonom stanovenej lehote žalovaný, žiadal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť a vec mu vrátiť na nové konanie, alternatívne zmeniť a žalobu zamietnuť. Odvolanie odôvodnil tým, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci; súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Oponoval názoru súdu prvej inštancie, že z predložených dokladov vyplýva porušenie právnej povinnosti žalovaným tým, že dodal žalobcovi vadné dielo. Namietal, že žalobca mu nevytkol žiadnu vadu diela „záhradný krb“ v tom zmysle, že ho o požiari neinformoval a neprivolal ho ani k znaleckému ohodnoteniu príčin požiaru, ktoré vykonal na objednávku žalobcu znalec L.. G. O.. Uvedený znalec bez potrebnej odbornej kompetencie hodnotil vady diela, keď je znalcom z iného odboru, a nie z oboru Tepelná energetika. Tento postup žalobcu vzbudzuje pochybnosti žalovaného ohľadne zisťovania väd diela. Poukázal na to, že na podnet maďarského súdu konajúceho vo veci prečinu ohrozovania z neobľivosť v rámci povolania vedenej voči dvom zamestnancom žalovaného, vypracovaný posudok č.13/2015 znalca D. Y. kopíruje a cituje tvrdenia a fotografie zo znaleckého posudku L.. G. O. č. 1/2015. Takto jednostranne vedený proces proti žalovanému je proti všetkým zásadám práva na spravodlivý proces. Pokiaľ ide o porušenie právnej povinnosti z jeho strany, namietal, že nebol predložený v konaní jediný odborný dôkaz o tom, že dielo bolo vadne vykonané a v príčinnej súvislosti s tým prišlo dňa 12.12.2014 na chate v W. k požiaru. V čase, kedy sa dozvedel o požiari, boli už následky požiaru žalobcom odstránené a záhradný krb prestavaný. Žalovaný nemal možnosť si prezrieť miesto požiaru a zadovážiť si technické dôkazy na svoju obranu. Konanie žalobcu bolo netransparentné a neobjektívne. Poukázal na to, že je dlhoročným staviteľom tradičných krbov a pecí a znalcom priberaným na písomný sľub v obore Kachliarstvo a nesúhlasil s tým, čo uvádza znalec L.. G. O.. Namietal, že tento znalec nemá odborné znalosti o stavbe krbov tradičnou metódou, preto sú neodborné jeho vyjadrenia o stavbe záhradného krbu (netesnosti, previazanie tehál, diery - škáry), z ktorých znalec vyvodil záver, že cez tieto údajné netesnosti sa dostával horúci vzduch a spaliny priamo na zadnú časť krbu, kde bola osadená cementotriesková doska CETRIS. V závere znaleckého posudku vyvodil znalec úplne iné dôvody vzniku požiaru. Nebolo hodnoverným spôsobom vysvetlené, prečo na fotografiách z miesta požiaru na niektorých miestach krbu chýbali celé šamotové tehly. Domnieva sa, že buď boli odstránené úmyselne žalobcom, alebo sa tak stalo tlakom vody z požiarnej hadice. Žalovaný ako odborne spôsobilá osoba v oblasti výstavby tradičných (aj iných) krbov a pecí sa nestotožnil ani s tvrdeniami znalca týkajúcimi sa teplotných pomerov v čase požiaru. Urobil si rekonštrukciu tepelných pomerov vo svojom laboratóriu kvality sám a na základe jej výsledkov pri výsluchu uviedol, že ak by zápalný bod v prípade predmetného požiaru mal vzniknúť od rozpálených šamotových tehál v zadnej časti krbu, vysoká teplota by rozleptala EPS dosku - polystyrén, ktorý však nešíri oheň, len sa zmršťuje; v prípade žalobcovho krbu mal polystyrén ešte ochrannú vrstvu - cementovú omietku. Znalec L.. G. O. nevzal do úvahy, že išlo o vonkajší záhradný krb, kde v čase požiaru bola teplota v noci okolo - 1 °C, do otvoreného krbu prúdil zvonku vzduch, ktorý ochladzoval šamotové dosky. Z výsledkov rekonštrukcie vyplynulo, že na zadnej strane izolácie krbu bola teplota 50 °C. S týmito ním predloženými dôkazmi sa súd nezaoberal a nevyhodnotil ich. Zotrval na svojich tvrdeniach, že neodovzdal žalobcovi dielo s drevenou rímsou a túto ani neschválil a bočný otvor na vkladanie dlhých drevených siahovíc na kúrenie taktiež nevyrobil; na dokončenom diele sa žiadny bočný otvor na krbe nenachádza. Nebolo mu preukázané porušenie žiadnej právnej povinnosti pri výstavbe záhradného krbu žalobcu. Vzhľadom na uvedené skutočnosti nebola preukázaná príčinná súvislosť medzi jeho konaním ako údajného škodcu a škodou žalobcu; zotrval na svojom tvrdení, že príčinná súvislosť je len tvrdená a domnelá. Ďalej namietal, že výška škody nebola v konaní preukázaná objektívne a zákonne. Nesúhlasil s výškou škody určenou v znaleckom posudku č. 90/2015 Ústavom stavebnej ekonomiky. Uviedol, že pri výpočte škody pri požiaroch je odporúčané stanoviť východiskovú hodnotu spolu s technickým stavom; východisková hodnota sa vypočíta ako rozdiel východiskovej hodnoty nepoškodenej stavby a východiskovej hodnoty poškodených konštrukcií a vybavenia. Zákon č. 492/2004 Z. z. predpokladá pri stanovení východiskovej hodnoty dokončenú stavbu a za dokončenú stavbu považuje stavbu skolaudovanú a takou chata žalobcu nebola. Z týchto dôvodov vychádzal znalec z nesprávnej východiskovej hodnoty. Znalec nepostupoval pri výpočte škody podľa uvedeného zákona a bez určenia ukazovateľov polohovej diferenciácie v Závere III. Určil všeobecnú hodnotu Polohovou diferenciáciou stavby pred požiarom a po požiari a rozdiel určil ako výšku škody. Súd jeho námietkam proti výške škody nevenoval pozornosť a obmedzil sa len na konštatovanie, že výška škody je preukázaná predmetným znaleckým posudkom. Ďalej uviedol, že súd prvej inštancie sa v konaní zaoberal aj porušením opatrení podľa § 415 Občianskeho zákonníka a to revíznou správou na komín a spalínové cesty vonkajšieho záhradného krbu, avšak v rozsudku túto dôležitú súčasť zodpovednosti za škodu vynechal. Vo vzťahu k vonkajšiemu záhradnému krbu

Revízia komína a spalinových ciest v zmysle vyhl. č. 401/2007 Z. z. podľa § 23 ods. 4 o technických podmienkach a požiadavkách na protipožiarnu bezpečnosť pri inštalácii a prevádzkovaní palivového spotrebiča, elektrotepelného spotrebiča a zariadenia ústredného vykurovania a pri výstavbe a používaní komína a dymovodu a o lehotách ich čistenia a vykonávania kontrol ako generálna protipožiarna prevenčná povinnosť každého subjektu chýba, nebola zo strany žalobcu preukázaná. Žalobca týmto porušil ust. čl. VII. Dohody o vyhotovení diela na zákazku so žalovaným, kde je povinnosť žalobcu zakotvená. Na pojednávaní dňa 21.09.2011 súd od žalobcu revíziu správu žiadal, žalobca však tvrdil, že zhorela pri požiari chaty, hoci predtým tvrdil, že ňou disponuje a súdu ju predloží. V rozsudku súd namiesto tejto revíznej správy cituje správu revízneho technika L.B.. A. G. viažucu sa k vnútornému teplovzdušnému krbu v chate žalobcu, ktorého sa tento spor netýka. Bez revízie v zmysle uvedenej vyhlášky sa žiadne zariadenie, teda ani vonkajší záhradný krb napojený na dymovod a komín nemôže používať, povinnosť z uvedenej vyhlášky prikazuje mať revíziu správu pred prvým použitím tepelného zariadenia. Žalobca túto dôležitú prevenčnú protipožiarnu povinnosť nesplnil a preto by nemal mať právo na náhradu škody. Súd v rozsudku neriešil povinnosť žalobcu používať dom či chatu až po kolaudácii; pokiaľ nemal skolaudovaný dom, nesmel ho využívať ani v ňom kúriť. Súd prvej inštancie ani kolaudačné rozhodnutie od žalobcu nežiadal. Dodržiavaním prevenčných opatrení podľa § 415 Občianskeho zákonníka zo strany žalobcu sa vôbec nezaoberal. Poukázal aj na správanie sa žalobcu vo vzťahu k ochrane jeho majetku v súvislosti s poučením žalobcu žalovaným, že záhradný krb má začať užívať tak, že v ňom bude spočiatku kúriť 1 až 1,5 hodiny, aby materiál dobre zaschol, čo vyplýva aj z dodatku, ktorý je súčasťou Dohody o vyhotovení diela na zákazku medzi stranami, ktorým návodom sa žalobca neriadil a v rozpore s ním prvýkrát zakúril v deň požiaru a kúril celý deň až do skorých ranných hodín, kedy požiar vznikol. Poukázal na skutočnosť, že podľa fotografie z miesta požiaru sa na chate nachádzalo viacero osôb a stôl v chate je obložený alkoholickými destilátmi, ktoré účastníci nepochybne požívali, a z toho dôvodu mohli znížiť svoju opatrnosť pri dodržiavaní bezpečnosti pri manipulácii so záhradným krbom. Namietal, že porušenie preventívnych opatrení môže byť za určitých okolností aj dôvodom na vylúčenie zodpovednosti za spôsobenú škodu; kto je zodpovedný a v akom rozsahu závisí od toho, či škoda bola spôsobená škodcom alebo aj zavinením poškodeného. Poškodený si škodu spôsobil sám, pretože kúril v neskolaudovanom dome, používal palivový spotrebič bez revízie v zmysle vyhl. č. 401/2007 Z. z. a v rozpore s návodom na používanie záhradného krbu. Závery maďarského súdu sa opierajú o dôkazy trestnej veci pre prečin ohrozovania z nebanlivosti v rámci povolania vedenej voči dvom zamestnancom žalovaného, ktorý záhradný krb žalobcu stavali. Uvedené nezabavuje súd v konaní o náhradu škody povinnosti preukázať žalovanému porušenie takej právnej povinnosti, následkom, ktorej vznikla škoda a ani povinnosti vyhodnotiť dodržiavanie preventívnych opatrení zo strany žalobcu ako podmienky zodpovednosti za škodu.

3. Žalobca vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalovaného navrhol napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť a priznať mu náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%. Uviedol, že odvolanie žalovaného považuje za nedôvodné a účelové a napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie za zákonný a spravodlivý. Namietal, že odvolanie žalovaného nespĺňa základné náležitosti odvolania tak, ako sú špecifikované v § 363 C.s.p. Žalovaný formálne uviedol v odvolaní odvolacie dôvody tak, ako sú uvedené v citovanom ustanovení, avšak bez toho aby uviedol, ktorou inou vadou konania pred súdom prvej inštancie trpelo a ako mohla mať táto domnelá vada taký následok na rozhodnutie vo veci, že je toto rozhodnutie nesprávne; k akým konkrétnym nesprávnym skutkovým zisteniam došiel vykonaním dôkazov súd prvej inštancie, v čom sú tieto skutkové zistenia nesprávne a aké majú byť správne skutkové zistenia; a konkrétne uviedol, prečo napadnutý rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, ktoré bolo toto nesprávne právne posúdenie a ako mal súd prvej inštancie vec správne právne posúdiť. Žalovaný len fakticky replikuje svoje doterajšie tvrdenia, avšak bez toho, aby ich dal do súvisu s napadnutým rozsudkom. Žalovaný v odvolaní tiež zamieňa nároky z väd diela a nároky zo zodpovednosti za škodu; v tejto súvislosti uviedol, že sa v konaní nedomáhal nárokov z väd, ale výlučne len nárokov zo zodpovednosti za škodu. Tvrdenie žalovaného, že mal u neho reklamovať dielo, je účelové a slúži len na zbavenie sa zodpovednosti za nesprávne vykonané dielo. Poukázal na to, že na mieste vzniku požiaru sa vykonalo šetrenie príčin tohto požiaru, prebehlo aj súdne konanie, v ktorom boli pracovníci žalovaného uznaní vinnými z prečinu všeobecného ohrozenia, pričom pre posúdenie ich viny skúmal maďarský súd ich zavinenie ako aj porušenie právnych predpisov a s tým súvisiaci vznik ujmy. Keďže všetky tieto podmienky mal maďarský súd za preukázané, rozhodol o vine oboch pracovníkov žalovaného. Súd prvej inštancie správne aplikoval § 7b zákona č. 300/2005 Z. z. a v zmysle nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 269/2011 správne ustálil, že je viazaný odsudzujúcim rozsudkom Mosonmagyaróvárskeho Okresného súdu sp. zn.: B 288/2016/5

zo dňa 07.11.2016 v časti existencie protiprávneho úkonu, ujmy, príčinnej súvislosti a samotného zavinenia pracovníkov žalovaného, ktorý dielo stavali. Preukazovať potom postačovalo len samotnú výšku škody. K spochybňovaniu znaleckého posudku č. 1/2015 L.. G. O., znalca z odboru Požiarňa ochrana, odvetvie Zisťovanie príčin vzniku požiarov, uviedol, že bývalý konateľ žalovaného L.. N. nie je znalcom v oblasti zisťovania príčin vzniku požiarov a preto z jeho strany ide len o laické tvrdenia procesnej strany žalovaného. Poukázal na to, že hodnotenie záverov znaleckého posudku súdom podlieha procesným pravidlám uvedeným v § 208 C.s.p. vo väzbe na § 191 C.s.p. a už stanovisko Najvyššieho súdu ČR sp. zn. Pls 3/1980 sa uznieslo na názore, že ak má súd pochybnosti o vecnej správnosti znaleckého posudku, nemôže ho nahradiť vlastným názorom, ale musí znalcovi uložiť, aby podal vysvetlenie, posudok doplnil alebo inak odstránil jeho nedostatky, prípadne, aby vypracoval nový posudok, alebo musí ustanoviť iného znalca, aby vec znovu posúdil a vyjadril sa aj k správnosti už podaného posudku; v tejto súvislosti poukázal aj na rozhodnutia NS SR sp. zn. 7 Cdo 41/2010, 6 Obdo 33/2009, 6 Obdo 31/2008, 1 Obdo 5/2012, 5 Obo/18/2017. Súd prvej inštancie predmetný znalecký posudok vyhodnotil správne v súlade s citovanými ustanoveniami a judikatúrou najvyšších súdnych autorít; nemal žiadny relevantný dôvod odchyliť sa od ustálenej rozhodovacej praxe a závery znalca nahradiť laickými úvahami žalovaného. Žalovanému nič nebránilo navrhnúť výsluch znalca L.. O., avšak takto nepostupoval. Rovnako vágne a neurčito napáda žalovaný aj znalecký posudok č. 90/2015 vypracovaný Ústavom stavebnej ekonomiky s.r.o. vo veci určenia výšky škody; žiadnym relevantným spôsobom nešpecifikuje, aké konkrétne ustanovenie vyhlášky č. 492/2004 Z . z. mal Ústav stavebnej ekonomiky porušiť a v čom má byť ich znalecký posudok nesprávny. Taktiež ide len o laické úvahy žalovaného, ktorý sám znalcom oprávneným ohodnocovať nehnuteľnosti nie je a iné znalecké skúmanie v tomto smere nenavrhol a nepreukázal nesprávnosť vyčíslenia výšky škody. Súd prvej inštancie podľa jeho názoru správne vyhodnotil, že existencia osobitnej revíznej správy nemá na posúdenie jeho nároku žiadny vplyv. Predloženie osobitnej revíznej správy spalínových ciest nevyplýva ani zo zmluvy o dielo; podľa čl. VII. ods. a) zmluvy o dielo si mal žalobca „vopred zabezpečiť vyčistenie - revíziu komína, až komín spĺňa parametre pre danú pec - krb a taktiež celú kontrolu po našom zapojení“. V danom prípade sa však krb nenapájal na už existujúce spalínové cesty (komín), nakoľko celá stavba - krb a komín, boli postavené ako 1 celok práve žalovaným. Keďže táto zmluva o dielo je zmluvou spotrebiteľskou, ktorej obsah nenavrhol žalobca, ale ide o predpripravenú zmluvu so žalovaným ako podnikateľom, vykladá sa na prospech slabšej zmluvnej strany, t. j. žalobcu. Z vyjadrení žalovaného vyplýva, že sám je „kachliar“ a teda mal sám vystaviť revíziu správu k ním vybudovanému komínu, pokiaľ tvrdí, že bola nevyhnutná k správnej odovzdaniu a funkčnosti krbu. Kachliarstvo, ako remeselná živnosť pritom priamo zahŕňa aj uskutočňovanie skúšok zapojenia krbov, pecí a pod., podľa noriem a protipožiarnych predpisov a odstraňovanie závad v dymovodoch. Skutočnosť, že v danom prípade nebolo potrebné predkladať osobitnú revíziu správu, keďže všetky úkony mali byť riadne vykonané v rámci vykonania diela, svedčí aj to, že krb vyskúšali samotní pracovníci žalovaného ihneď po jeho dokončení a rozkúrili v ňom bez toho, aby vôbec akúkoľvek domnelú revíziu správu potrebovali. Z predložených listinných dôkazov pritom vyplýva, že požiar, ktorý zničil jeho nehnuteľnosť nevznikol a nešíril sa od tejto nehnuteľnosti - chaty, ako účelovo tvrdí žalovaný, ale od krbu, konkrétne od jeho spaľovacej komory. Poukázal na to, že vadu diela potvrdili aj pracovníci žalovaného v súdnom konaní pred maďarským súdom „Ak by vedeli, že stena je z ľahkej konštrukcie, tak by bolo treba vybudovať rúru s väčšou vzduchovou medzerou a väčšou medzerou.“ Namietal, že tvrdenie, že chata nebola skolaudovaná nemá vecný súvis s prejednanou vecou, ale podstatné pre určenie zodpovednosti žalovaného je, že znalec z odvetvia zisťovania vzniku požiarov ustálil, že požiar sa šíril zo spaľovacej komory krbu, ktorý postavil žalovaný. Nie je pravdivé tvrdenie, že prvýkrát použil krb až 12.12.2014 a hneď v ňom kúril celý deň, keď ako prvý v ňom zakúрили pracovníci žalovaného pri jeho odovzdávaní a od jeho odovzdania v ňom rozkuroval postupne a podľa poučenia. Tvrdenie, že mal byť pod vplyvom alkoholických destilátov v takej miere, že mal zníženú opatrnosť pri dodržiavaní bezpečnosti pri manipulácii so záhradným krbom je nepravdivé, účelové a žalovaný ho ničím nepreukázal. Takýto stav nepotvrdili ani privolaní hasiči pri hasení požiaru. Pokiaľ ide o drevenú rímsu, sám žalovaný mu odporučil, aby si osadil sám a v tejto súvislosti ho neupozornil na žiadne súvisiace nebezpečenstvo. Nepravdivé je aj tvrdenie žalovaného, že nevyrobil bočný otvor, tento otvor by robili pracovníci žalovaného, čo potvrdili aj v trestnom konaní a v čase odovzdania diela sa tento otvor v krbe nachádzal a dielo mu s ním bolo odovzdané.

4. Žalovaný vo svojom vyjadrení k vyjadreniu žalobcu uviedol, že inou vadou má na mysli skutočnosť, že súd pri hodnotení protiprávneho úkonu, ktorým malo byť vadné dielo vykonané žalovaným, vychádzal zo znaleckého posudku znalca, ktorý nemá odbornú spôsobilosť pre odbor Energetika a odvetvie Tepelná energetika a Vykurovanie a vykurovacie zariadenia a tiež nevyžadovanie súdom

preukázanie splnenia právnej povinnosti žalobcom: revízia komína a spalinových ciest v zmysle vyhlášky č.401/2007 Z. z. a kolaudačného rozhodnutia. Za nesprávne skutkové zistenia považuje dôvody týkajúce sa nepreukázania porušenia právnej povinnosti žalovaným ako zhotoviteľa diela, ale týkajú sa aj znaleckého posudku o určení všeobecnej hodnoty stavby pred požiarom polohovou diferenciáciou, teda, že nebol správne zistený skutkový stav ohľadne výšky spôsobenej škody, a taktiež nezisťovania dodržiavania preventívnych opatrení zo strany žalobcu podľa § 415 Občianskeho zákonníka súdom. Súd nesprávne právne posúdil vec, pretože neuznal dôvody na jeho vyvinenie sa zo zodpovednosti za škodu vzhľadom na nedodržiavanie žiadnych prevenčných opatrení žalobcom, prípadne náhradu škody neznižil z dôvodu spoluzavinenia žalobcu.

5. Žalobca vo svojom vyjadrení k vyjadreniu žalovaného zotrval na svojom predchádzajúcom vyjadrení a poukázal na to, že žalovaný vo svojej replike špecifikuje a dopĺňa svoje odvolacie dôvody a to až po uplynutí doby na podanie odvolania a z toho dôvodu je potrebné považovať jeho doplnenie a špecifikáciu odvolacích dôvodov za irelevantnú. Namietal, že žalovaný nesprávne spochybňuje znalca a znalecký posudok č.1/2015 L.. G. O.; ku škode došlo na základe požiaru, ktorého príčiny vzniku a šírenia vie posúdiť jedine znalec z odvetvia zisťovania požiarov. Poukázal na to, že z rovnakých záverov o vzniku a šírení požiaru vychádzal aj Mosonmagyaróvársky okresný súd v konaní sp. zn.: B 288/2016/5. Rovnako nesprávne napáda aj znalecký posudok č. 90/2015 Ústavu stavebnej ekonomiky s.r.o.; žalovaný nijakým relevantným spôsobom nešpecifikuje, aké konkrétne ustanovenie vyhlášky č. 492/2004 Z. z. mal ústav porušiť a ani to, v čom má byť ich znalecký posudok nesprávny a aký by mal byť správny postup znaleckej organizácie. Všeobecné tvrdenie o nesprávnosti určenia všeobecnej ceny stavby Polohovou diferenciáciou nie je spôsobilé, samo osebe byť relevantným prostriedkom procesnej obrany alebo procesného útoku. Žalovaný neuviedol, aký má byť správny postup určenia ceny (iným znaleckým posudkom), ani to, aký by mala mať táto domnelá vada vplyv na údajnú nesprávnosť tohto znaleckého posudku. Žalovaný v konaní pred súdom prvej inštancie nikdy riadne neuviedol, aké údajné dôvody na vyvinenie z jeho zodpovednosti za škodu by mali existovať a počas celého konania údajné zavinenie žalobcu nikdy nepreukázal a toto nevyplývalo ani z predložených dôkazov.

6. Odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu a v medziach uplatnených odvolacích dôvodov, ktorými je viazaný (§ 379 a § 380 ods. 1 C.s.p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p. a contrario v spojení s § 219 ods. 3 C.s.p.) a viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 C.s.p.), dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

7. V prejednávanej veci súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu, v medziach dôkazných návrhov sporových strán, na zistenie skutočností rozhodujúcich pre posúdenie dôvodnosti žaloby, ktorou sa žalobca domáhal proti žalovanému zaplatať žalovanej istiny s príslušenstvom titulom náhrady škody, ako aj pre posúdenie opodstatnenosti argumentácie žalovaného, na ktorej založil svoju obranu v konaní. Jeho skutkové zistenia majú oporu vo vykonanom dokazovaní, keď vzal do úvahy všetky rozhodujúce skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov, z prednesov sporových strán a z obsahu spisu vyplynuli najavo, následne tieto v súlade so zásadou voľného hodnotenia dôkazov (čl. 15 C.s.p. v spojení s § 191 C.s.p.) vyhodnotil a dospel tak k správnym skutkovým záverom, z ktorých vyvodil aj správne právne závery. Pri svojom právnom posúdení vychádzal zo zodpovedajúcich ustanovení Obč. zákonníka a tieto aj správne vyložil. Svoje závery aj riadne v súlade s požiadavkami vyplývajúcimi z § 220 ods. 2 C.s.p. odôvodnil, keď s poukazom na zodpovedajúcu právnu úpravu a aj ustálenú judikatúru uviedol dostatočné a relevantné dôvody, na ktorých svoje rozhodnutie založil po skutkovej aj právnej stránke, vysporiadal sa so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami podstatnými pre právne posúdenie veci, ako aj so všetkými relevantnými argumentmi sporových strán súvisiacimi s predmetom konania.

8. Žalovaný vo svojom odvolaní v jeho podstatnej časti zotrval na svojich tvrdeniach, zopakoval a podrobnejšie rozviedol svoje námietky a argumenty prednesené v konaní pred súdom prvej inštancie, ktorý sa však s nimi v odôvodnení rozhodnutia vysporiadal a v dostatočnom rozsahu poukázal na všetky podstatné skutočnosti vyplývajúce z vykonaného dokazovania, z ktorých vychádzal pri právnom posúdení veci; jeho skutkové a právne závery odvolací súd považuje za správne a v celom rozsahu sa stotožňuje s dôvodmi uvedenými v odôvodnení rozhodnutia súdu prvej inštancie v zmysle § 387 ods. 2 C. s. p. a v podrobnostiach na ne odkazuje.

9. V konaní medzi stranami nebolo sporné, že žalobcoví na jeho nehnuteľnosti v W. vznikla škoda v dôsledku požiaru, ku ktorému došlo dňa 13.12.2014, počas prevádzky záhradného krbu, nachádzajúceho sa v prístrešku jeho rodinného domu, zhotoveného žalovaným na základe Dohody o vyhotovení diela na zákazku uzatvorenej medzi stranami dňa 24.10.2014. Taktiež nebolo sporné, že žalovaný stavbu záhradného krbu sám naprojektoval a následne vykonal prostredníctvom svojich zamestnancov. Za účelom zistenia príčiny požiaru, ktorým bola žalobcovi spôsobená škoda, bolo vykonané náležité šetrenie na mieste vzniku požiaru príslušnými orgánmi v Maďarsku. Priebeh vyšetrovania príčin požiaru, ako aj skutočnosti týmto vyšetrovaním zistené, sú uvedené v Súhrnnej správe Riaditeľstva pre ochranu proti katastrofám Gyor - Moson-Sopronskej župy Pobočka pre ochranu proti katastrofám v Mosonmagyaróvári zo dňa 12.02.2015, na základe ktorej súd prvej inštancie ustálil, že požiar vznikol v spaľovacom priestore krbu a odtiaľ sa šíril ďalej. V rámci zistenia ohľadom ohrozovania osôb, materiálnych statkov a prírodného životného prostredia vyšetrovateľ konštatoval zodpovednosť zhotoviteľa, a to kvôli spaľovaciemu, vykurovaciemu zariadeniu, ktoré nebolo inštalované a postavené v súlade s pravidlami, pričom poukázal na vyhlášku MV č. 28/2011 (6. IX.) o Predpisoch požiarnej ochrany a konštatoval, že ohliadkou miesta bolo zistené, že zhotoviteľ medzi spaľovacím a vykurovacím zariadením a konštrukciou steny s horľavým stavebným materiálom nepoužil takú izoláciu, ktorá by aj pri prevádzkovaní s maximálnym výkonom bola zabránila možnosti vzniku požiaru. Ako dôvod vzniku požiaru uviedol nesprávne inštalovanie pece - grilu; odporučil podať trestné oznámenie a zároveň odporučil vyrubenie pokuty zhotoviteľskej firme spaľovacieho zariadenia. Z uvedenej súhrnnej správy vychádzal aj Okresný súd v Mosonmagyaróvári v rozsudku zo dňa 07.11.2016 sp. zn.: B 288/2016/5, ktorý uznal pracovníkov žalovaného, ktorí vyhotovovali dielo, vinnými z prečinu z nedbalosti v rámci povolenia spáchaného ohrozovania na tom skutkovom základe, že vybudovali záhradný krb bezprostredne k stene z ľahkej horľavej konštrukcie, nedodržali bezpečnú vzdialenosť od konštrukcie steny, ani pri stavbe nepoužili na to vhodnú termoizoláciu, čo zapríčinilo vznik požiaru. V rozsudku súd konštatoval porušenie odborných predpisov, ale aj priamu príčinnú súvislosť medzi týmto porušením odborných predpisov a vznikom požiaru.

10. Správne súd prvej inštancie pri posudzovaní splnenia zákonom stanovených podmienok vzniku zodpovednosti žalovaného za škodu spôsobenú na nehnuteľnosti žalobcu požiarom vychádzal z výsledkov vyšetrovania príčin vzniku požiaru, uvedených v Súhrnnej správe Riaditeľstva pre ochranu proti katastrofám Gyor-Moson-Sopronskej župy Pobočka pre ochranu proti katastrofám v Mosonmagyaróvári zo dňa 12.02.2015, ako aj z rozsudku Okresného súdu v Mosonmagyaróvári zo dňa 07.11.2016 sp. zn.: B 278/2016/5. Súd prvej inštancie pritom pokiaľ ide o rozsudok maďarského trestného súdu zároveň dospel k záveru o viazanosti týmto rozsudkom v zmysle § 193 Csp a nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 269/2011, pričom žalovaný nesprávne tohto záveru súdu prvej inštancie v odvolaní nenamietal; len tvrdil, že závery uvedeného súdu sa opierajú o dôkazy trestnej veci pre prečin ohrozovania z nedbanlivosti v rámci povolenia vedenej voči zamestnancom žalovaného, ktorý záhradný krb stavali a uvedené nezbavuje súd v konaní o náhradu škody povinnosti preukázať žalovanému porušenie takej povinnosti následkom, ktorej vznikla škoda a ani povinnosti vyhodnotiť dodržiavanie preventívnych opatrení zo strany žalobcu ako podmienky zodpovednosti za škodu. Tieto námietky podľa názoru odvolacieho súdu nemožno považovať za dôvodné, keď súd prvej inštancie vychádzal nielen z viazanosti odsudzujúcim trestným rozsudkom v zmysle uvedeného nálezu ústavného súdu, vo vzťahu ku všetkým skutočnostiam, ktoré boli podmienkou odsúdenia odsúdeného a boli súdom zistené, teda aj o vzniku škody v dôsledku protiprávneho konania odsúdeného, t. j. v danom prípade aj skutkovým zisteniam zakladajúcim samotné všeobecné ohrozenie, teda príčin požiaru a na základe skutkových okolností rozsudku dospel k záveru, že zo strany žalovaného došlo k porušeniu právnych povinností zhotovením vadného diela a to záhradného krbu, ktoré boli v príčinnej súvislosti so vzniknutou škodou; ale tieto skutočnosti mal za preukázané aj znaleckým posudkom L.. G. O.Á.. Odvolací súd posúdil ako nedôvodné aj námietky žalovaného, týkajúce sa dôkaznej váhy znaleckého posudku L.. G. O. a ne odbornosti jeho vyjadrení o stavbe záhradných krbov z dôvodu, že nemá odborné znalosti o stavbe krbov tradičnou metódou. Škoda v danom prípade bola spôsobená požiarom a preto podľa názoru odvolacieho súdu pri posudzovaní zodpovednosti za škodu je relevantná práve jeho príčina, na zistenie ktorej disponuje odbornými znalosťami práve znalec z odboru Požiarna ochrana, Zisťovanie príčin vzniku požiarov.

11. Nedôvodne žalovaný namieta, že z predložených dokladov nevyplýva porušenie právnej povinnosti žalovaným tým, že dodal žalobcovi vadné dielo a že súd prvej inštancie nevyhodnotil dodržiavanie prevenčných opatrení žalobcom. Porušenie povinnosti žalovaného vyhotoviť dielo riadne, t. j. bez väd,

ako aj existenciu príčinnej súvislosti medzi porušením právnej povinnosti žalovaným ako zhotoviteľom diela, ktoré aj sám naprojektoval, a vznikom škody, preukazuje nielen znalecký posudok znalca L.. G. O. popisom príčin vzniku požiaru v bode 2. znaleckého posudku, ako aj uvedením iných zistení znalca, podľa ktorých krb ako celok vykazoval nedostatky z konštrukčnej stránky a tiež nedostatky z požiarnebezpečnostných predpisov; ale aj vyššie uvedená súhrnná správa vyšetrovateľa príčiny požiaru zo dňa 12.02.2015, podľa ktorej bol záhradný krb nesprávne inštalovaný a z toho dôvodu ohrozoval život a zdravie osôb zdržiavajúcich sa v dome; tiež rozsudok Okresného súdu v Mosonmagyaróvári zo dňa 07.11.2016 sp. zn.: B 288/2016/5, v ktorom súd konštatoval porušenie odborných predpisov a aj priamu príčinnú súvislosť medzi týmto porušením a vznikom požiaru. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje aj na výpoveď jedného z pracovníkov žalovaného v trestnom konaní, v ktorej uviedol, že ak by vedeli, že stena je z ľahkej konštrukcie, tak by bolo treba vybudovať rúru s väčšou vzduchovou medzerou, a väčšou medzerou. Porušenie právnej povinnosti žalovaným vyplýva aj zo znaleckého posudku vyhotoveného právnym znalcom požiaru D. Y., z ktorého tiež vychádzal súd v trestnom konaní a v ktorom znalec taktiež potvrdil, že požiar vznikol na zadnej strane krbu v hornej ľavej stene, v časti spaľovacieho priestoru a strešnej konštrukcie. Vykonaným dokazovaním nebola preukázaná príčinná súvislosť medzi porušením prevenčných opatrení žalobcom a vznikom požiaru, keď z vyššie uvedených zhodných záverov vyplýva, že požiar vznikol v spaľovacom priestore krbu bezprostredne spojeného s ľahkou konštrukciou steny, a odtiaľ sa šírila ďalej. Pokiaľ ide o drevenú rímsu namietanú žalovaným, z predloženej mailovej komunikácie zo dňa 14.10.2014 vyplýva, že žalovaný sám potvrdil žalobcovi, že tak ako hovorili, drevenú rímsu si tam dá sám a v tejto súvislosti ho neupozornil na žiadne bezpečnostné riziko.

12. Žalovaný ďalej namietal aj jednostranné vedenie procesu proti nemu len na základe toho, že znalec D. Y. vo svojom znaleckom posudku uviedol rovnaké závery ako znalec L.. G. O.. K zhodným záverom však dospel aj vyšetrovateľ požiaru v súhrnnej správe a skutočnosť, že viacerí znalci resp. odborne spôsobilé osoby sa zhodnú vo svojich zisteniach a záveroch, nemožno považovať za porušenie práva na spravodlivý proces. Odvolací súd sa stotožnil s argumentáciou žalobcu uvedenou v jeho vyjadrení k odvolaniu, týkajúcou sa vyhodnotenia znaleckého dokazovania súdom a vzhľadom na to, že žalovaný nenavrhol žiadne dokazovanie za účelom preukázania nesprávnosti znaleckých posudkov, z ktorých vychádzal súd prvej inštancie, a to znaleckého posudku L.. G. O. a aj znaleckého posudku č. 50/1005 Ústavu stavebnej ekonomiky s.r.o. vo veci určenia výšky škody, keď žalovaný nenavrhol ani výsluch znalca príp. doplnenie znaleckého posudku na otázky ním navrhnuté; odvolací súd dospel k záveru, že správne súd prvej inštancie vychádzal zo záverov týchto znaleckých posudkov, keď v konaní neboli žalovaným relevantným spôsobom spochybnené.

13. Vzhľadom na uvedené odvolací súd dospel k záveru, že v prejednávanej veci bolo vykonaným dokazovaním preukázané splnenie zákonom stanovených predpokladov vzniku zodpovednosti žalovaného za vzniknutú škodu, keď bol preukázaný vznik škody, porušenie právnej povinnosti žalovaným, ako aj príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti žalovaným a vznikom škody. Obsah odvolania žalovaného z hľadiska odvolacích dôvodov v ňom uvedených nie je spôsobilý spochybníť správnosť záverov, na ktorých súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie.

14. Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 a 2 C.s.p. ako vecne správny potvrdil.

15. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. tak, že žalobca, ktorý mal úspech v odvolacom konaní, má nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

16. Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, ten, kto v konaní vystupoval

ako strana, nemal procesnú subjektivitu, strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.). Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote vydané dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.). Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, alebo ak je dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).